

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Fkf.147/2014/18.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2014. november hó 20. és 26. napjain** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és **2014. november hó 26. napján** kihirdette a következő

ítéletet:

A személyi szabadság megsértésének büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.vádltott és társai** ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2013. december hó 16. napján kihirdetett 15.Fk.109/2009/169. számú ítéletét I.r., II.r., III.r., fk. IV.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottakkal szemben **megváltoztatja**.

I.r. vádlott cselekményeit folytatólagosan, társtettesként elkövetett testi sértés büntettének (1978. évi IV. törvény 170.§ (1), (3) és (4) bekezdései), társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének (1978. évi IV. törvény 175.§ (1) bek., (3) bek. a/ és c/ pontjai) és közokirat-hamisítás büntettének (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bek. c/ pontja);

II.r. vádlott cselekményeit folytatólagosan, társtettesként, bűnsegédi minőségben elkövetett testi sértés büntettének (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek. és (6) bek. a/ és e/ pontjai) és társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének (2012. évi C. törvény 194.§ (1) bek., (2) bek. b/ és c/ pontjai);

III.r. vádlott cselekményeit folytatólagosan, társtettesként elkövetett testi sértés büntettének (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) és (3) bekezdései), társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének (1978. évi IV. törvény 175.§ (1) bek., (3) bek. a/ és c/ pontjai) és társtettesként elkövetett testi sértés büntette kísérletének (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bek. (2) bek.);

IV.r. és VI.r. vádlottak cselekményeit folytatólagosan, társtettesként elkövetett testi sértés büntettének (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek., (6) bek. a/ pontja) és társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének (2012. évi C. törvény 194.§ (1) bek., (2) bek. b/ és c/ pontjai);

VII.r. vádlott cselekményeit folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett testi sértés büntettének (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) és (3) bekezdései) és társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének (1978. évi IV. törvény 175.§ (1) bek., (3) bek. a/ és c/ pontjai) **minősíti**.

I.r. vádlottnál a Pesti Központi Kerületi Bíróság 19.B.X.26305/2012. számú ügyében alkalmazott próbára bocsátás megszüntetését mellőzi.

II.r. vádlottnak a Pesti Központi Kerületi Bíróság 19.B.X.26305/2012. számú ítéletével kiszabott próbára bocsátását a jelen üggyől elkülöníteni rendeli.

V.r. vádlottat az ellene folytatólagosan, társtettesként elkövetett testi sértés büntette (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek., (6) bek. a/ pontja) alól tekinti felmentettnek.

I.r. vádlott büntetését 1 (egy) év börtönbüntetésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra **súlyosítja**.

Az általa 2000. december hó 20. napjától 2001. március hó 22. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt rendeli a börtönbüntetésbe beszámítani.

Megállapítja, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

II.r. vádlott börtönbüntetését - a próbaidő tartamát nem érintve - 1 (egy) évre enyhíti.

III.r. vádlottal mint visszaesővel szemben kiszabott büntetést 1 (egy) év börtönbüntetésre enyhíti és őt 4 (négy) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését, a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést, a pártfogó felügyelet elrendelését valamint a távollétében folytatott eljárásra utalást mellőzi.

IV.r. vádlott büntetését 6 (hat) hónap fiatalkorúak fogházbüntetésére, a próbaidő tartamát 1 (egy) évre enyhíti.

VI.r. vádlott börtönbüntetését 8 (nyolc) hónapra, a próbaidő tartamát 1(egy) évre enyhíti.

VII.r. vádlottal szemben alkalmazott intézkedés tartamát 1 (egy) évre enyhíti.

I.r. vádlott jelenlegi neve: ..., személyazonosító okmányának száma:

VII.r. vádlott személyazonosító okmányának száma:...

A magánfelet polgári jogi igénye érvényesítésével utasítja a törvény egyéb útjára.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletet I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottakkal szemben **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárás során felmerült 227.760 (kettőszázhuszonhétézer-hétszázhatvan) forint bűnügyi költségből külön-külön kötelezi III.r. vádlottat 28.000 (huszonnyolcezer) forint, valamint V.r. vádlottat 56.000 (ötvenhatezer) forint megfizetésére.

A II.r., IV.r., VI.r. és VII.r. vádlottakat érintően a másodfokú eljárásban felmerült 143.760 (egyszáz-negyvenháromezer-hétszázhatvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A Budapest Környéki Törvényszék 2013. december hó 16. napján kihirdetett 15.Fkf.109/2009/169. számú ítéletével:

I.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett testi sértés büntette (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek., (6) bek. a/, d/ és e/ pontjai), tártettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette (2012. évi C. törvény 194.§ (1) bek., (2) bek. b/, c/ és g/ pontjai) és közokirat-hamisítás büntette (2012. évi C. törvény 342.§ (1) bek. c/ pontja) miatt, mint visszaesőt - halmazati büntetésül - 500 napi tétel, 1000 forint napi összegű, összesen 500.000 forint pénzbüntetésre ítélte, amelyből az előzetes fogvatartásban töltött idővel 70 napot lerovottnak tekintett.

Egyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 19.B.X.26305/2012. számú ügyében alkalmazott próbára bocsátást megszüntette.

II.r. vádlottat tártettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek., (8) bek.) és tártettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette (2012. évi C. törvény 194.§ (1) bek., (2) bek. b/, c/ és g/ pontjai) miatt - halmazati büntetésül - egy év hat hónapi börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását három évi próbaidőre felfüggesztette.

A tartás elmulasztásának vétsége miatt ellene indult eljárást megszüntette.

III.r. vádlottat tártettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek., (8) bek.), tártettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette (2012. évi C. törvény 194.§ (1) bek., (2) bek. b/, c/ és g/ pontjai) miatt és tártettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek., (3) bek.) távollétében mint a testi sértés tekintetében visszaesőt - halmazati büntetésül - kettő év börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását négy évi próbaidőre felfüggesztette és megállapította, hogy a próbaidő tartama alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

IV.r. vádlottat tártettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek., (8) bek.) és tártettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette (2012. évi C. törvény 194.§ (1) bek., (2) bek. b/, c/ és g/ pontjai) miatt - halmazati büntetésül - egy év börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását két évi próbaidőre felfüggesztette és megállapította, hogy a próbaidő tartama alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

V.r. vádlottat tártettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntette (2012. évi C. törvény 194.§ (1) bek., (2) bek. b/ pontja) miatt egy évre próbára

bocsátotta és megállapította, hogy a próbaidő tartama alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

Egyidejűleg az ellene emberölés bűntettének kísérlete (2012. évi C. törvény 160.§ (1) bek., (2) bek. c-d/ pontjai) miatt emelt vád alól felmentette.

VI.r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés bűntettének kísérlete (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek., (8) bek.) és társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének bűntette (2012. évi C. törvény 194.§ (1) bek., (2) bek. b/, c/ és g/ pontjai) miatt - halmazati büntetésül - egy év börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását két évi próbaidőre felfüggesztette.

VII.r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés bűntettének kísérlete (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek., (8) bek.) és társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének bűntette (2012. évi C. törvény 194.§ (1) bek., (2) bek. b/, c/ és g/ pontjai) miatt két évre próbára bocsátotta és megállapította, hogy a próbaidő tartama alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

VIII.r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés bűntettének kísérlete (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek., (3) bek.) miatt 400 napi tétel, 300 forint napi összegű, összesen 120.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A magánfelet polgári jogi igényével a törvény egyéb útjára utasította.

III.r. és IV.r. vádlottaknál - a büntetés végrehajtásának elrendelése esetére - az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította és rendelkezett a feltételes szabadságról, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ügydöntő határozata VIII.r. vádlottal szemben 2013. december hó 19. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész V.r. vádlottnál a részfelmentés miatt, bűnösségének megállapítása érdekében, továbbá I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. és fk. VII.r. vádlottak terhére súlyosabb minősítés, ezen túlmenően valamennyiük büntetésének súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, II.r. vádlott és védője felmentésért, III.r. vádlott elsősorban vádelejtésért, másodsorban enyhítésért, IV.r., V.r., VI.r., VII.r. vádlottak és védőik felmentés érdekében éltek perorvoslással.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2014. április hó 18. napján kelt BF.356/2014/I. számú átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezést valamennyi vádlottnál változtatás nélkül fenntartotta.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva, eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást. A teljeskörű bizonyítás

eredményeként a vádlottak és a sértett ellentmondásoktól nem mentes, többször módosított, egymásra terhelő vallomásaiból mérlegelés útján, a rendelkezésére álló bizonyítékok helyes értékelésével állapított meg tényállást, amely csak kisebb pontatlanságok tekintetében igényel korrekciót.

A történeti tényállás I. pontját szükségesnek tartotta azzal kiegészíteni, hogy az elkövetéskor 18 éves sértett kórosan sovány lett, mivel étellel, itallal nem kínálták. A szomjazzatás következtében a kiszáradás állapotába került, ezzel összefüggésben a laborvizsgálati eredmények - annak ellenére, hogy kórházi ellátása előtt a sértett folyadékhoz jutott, - a heveny veseelégtelenségnek megfelelő határértéket mutattak. Téli időszakban, fűtetlen helyiség padlózatán helyezték el, kínozták és bántalmazással számos sérülést okoztak neki. A sértett testén minimálisan 14-15 sérülés volt található, a láttelep szerint csak a pörkkel fedett sebek száma 50-60 darab volt. Nem menti a vádlottakat a sértettet értő, embertelenségről tanúskodó, kirívóan durva bűncselekményben, hogy a sértett kiszolgáltatottsága és személyisége is szerepet játszott a történetekben. Ezekkel a pontosításokkal a tényállás megalapozott és a másodfokú eljárásban is irányadó.

A törvényszék kellő gondossággal vizsgálta a sértett szavahihetőségét és nem teljesen következetes előadását annyiban fogadta el a tényállás alapjául, amennyiben egyéb bizonyítékok is alátámasztották. A vádlottak magatartását a módosított váddal egyezően állapította meg, az I.r. és V.r. vádlottakat kivéve, akiknél arra a következtetésre jutott, hogy nem volt szerepük a sértett éheztetésében és szomjazzatásában.

A szándékos emberölés mulasztással történő megvalósulása kapcsán köztudomású, így kevésbé iskolázott ember számára is nyilvánvaló eredménnyel járhat az éheztetés, szomjazzatás. A vádlottak a cselekmény megvalósításakor szándékegységben voltak, valamennyien a VIII.r.vádlott számára kedvező vallomást akarták kikényszeríteni. Ennek érdekében tartották fogva és sanyargatták a sértettet, akit egyre súlyosabban bántalmaztak. Ha nem sikerült volna megszöknie, az a halálához vezetett volna, amibe a vádlottak belenyugodtak.

Az elsőfokú bíróság téves következtetést vont le az orvosszakértői véleményből, mivel a veseelégtelenséget egy folyamat részeként kell vizsgálni és nem a vádlottakon múlt, hogy nem következett be súlyosabb eredmény.

Az I. tényállási pont alapján okszerű következtetés vonható az I-VII.r. vádlottak bűnösségére az aljas indokból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetnének kísérlete tekintetében.

A II. és III. tényállási pontban írt bűncselekményeket illetően törvényes az elsőfokú bíróság minősítése.

Az elsőfokon kiszabott büntetések - az ügyészi álláspont szerinti lényegesen súlyosabb minősítés tükrében - a tetemes időmúlás ellenére is kirívóan enyhék, a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében súlyosabb büntetés kiszabása indokolt.

Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a minősítés és a büntetékiszabás fenti megváltoztatásán túl az elsőfokú határozat egyéb törvényes rendelkezéseit hagyja helyben.

I.r. vádlott védője perbeszédében arra hivatkozott, hogy a vádlottak házának fűtését egyetlen cserépkályha biztosította, így annak a helynek a fűtöttsége, ahol a sértett tartózkodott, nem tért el más helyiségek hőmérsékletétől. Hiányolta a tényállásból a sértettet fogvatartásának helyéül szolgáló helyiség pontos (a helyszíni szemle szerinti) leírását, miszerint a szoba nem volt ablaktalan és szerszámokat sem tároltak benne, továbbá egy franciaágy állt a sértett rendelkezésére.

Nem vizsgálta a törvényszék, hogy a látleletben szereplő sérülések tekintetében az orvosszakértő által ki nem zárt önkézés szóba jöhet-e. Nem hivatkozott továbbá a törvényszék az írásszakértő megállapításaira sem.

A sértett alkatából adódóan volt kórosan sovány, ez megmutatkozott a tárgyalások során is. Éheztetése emiatt nem igazolható. Szomjazzatásával kapcsolatban a szakvélemény szerint, amikor a sértett elszökött, nem indult még meg nála az az okfolyamat, amely a halálához vezethetett volna, ehhez több napnak kellett volna eltelnie, - de még elindulása esetén is egyszerű folyadékbevitellel megszakítható lett volna a kiszáradási folyamat, s ténylegesen a sértettnél életveszély sem közvetve sem közvetlenül nem következett be.

A vád szerinti indítékot illetően a korábbihoz képest, miszerint a sértett fogvatartásával és kínzásával azt akarták elérni, hogy VIII.r. vádlottra kedvező vallomást tegyen, - a vád képviselője megváltoztatta. Eszerint a fogvatartás célja az volt, hogy K Gy-ra tereljék azon bűncselekmény elkövetésének a gyanúját, ami miatt VIII.r. vádlott ellen folyt eljárás.

I.r. vádlott nem akarta megölni a sértettet, védekezése szerint jobbra jelen sem volt társai cselekményeinél.

A védő álláspontja szerint a tényállás kiegészítése alapján arra lehet következtetni, hogy a sértett fogvatartása nem történt meg és az sem nyert bizonyítást, hogy sérüléseit a vádlottak okozták.

Ezért - a közokirat-hamisítás büntetét nem érintve - az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az I.r. vádlott személyi szabadság megsértésének büntette, továbbá folytatólagosan elkövetett testi sértés büntette alóli felmentését kérte.

II.r. vádlott védője írásban részletesen megindokolt perbeszédében arra hivatkozott, hogy a vádlottak nem pusztán tagadták a terhükre rótt cselekmények elkövetését, hanem elmondták, miszerint többször is telefonáltak a rendőrségnek, hogy vigyék el tőlük a sértettet, aki részben anyjától tartva, részben K.Gy-től való félelmében maradt náluk. Álláspontja szerint nem fogadható el I.r. vádlottnak sem a fogvatartása idején, sem a 2001. március 20. napján tett vallomása és a sértett szavahihetőségét is kétségbe vonta, azzal, hogy távozásának nem volt akadálya és sérüléseit másként, baleset során önmagának okozva is elszenvedhette.

Az alkatánál fogva vékony sértett éheztetését semmi nem igazolja, s a sértettnél a vécéhasználat kapcsán ivásra is lehetősége volt.

Az írásszakértő által vizsgált kézírások tőle származnak bár a nyelvi szakértő nem zárta ki, hogy a nyelvi produktumok létrehozásában más is részt vehetett.

1. sz. orvosszakértő bíróság előtt tett nyilatkozata alapján a sértettnél mért laboreredmények olyan határértéket mutattak, amelyből kialakulhatott volna életveszélyes állapot. A veseelégtelenség esélyéből, amit nem kizárólag a folyadék

megvonása idézhet elő, sem arra nem lehet következtetni, hogy volt-e reális esély a sértett halálának bekövetkezéséhez, sem, hogy ez mennyi idő múlva következhetett volna be. Az elkövetéskori tudattartalom alapján ölési szándék nem állapítható meg és az ölési cselekmény tekintetében az egyes vádlottak cselekvősege sem határolható el. Az ölési cselekményt a vád lényegében kizárólag a sértett szomjazztatására alapította, noha a sértettet nem zárták el annak lehetőségétől, hogy folyadékot vegyen magához.

A védő álláspontja szerint a sértett fogvatartása nem állott fenn, de még ennek megvalósulása esetén sem járt volna jelentős érdeksérelemmel. A II.r. vádlottnak felrótt, borotvapengével okozott sérülések nem nyertek bizonyítást, legfeljebb egy-két pofonra kerülhetett sor, ami bűncselekményt nem alapoz meg.

Elsődlegesen bizonyítottság hiányábani felmentést, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését és a vádlottat terhelő bűnügyi költség mérséklését indítványozta.

III.r. vádlott védője perbeszédében utalt rá, hogy a vádbeli időben a vádlott csak 19 éves, azaz fiatal felnőtt volt.

A személyi szabadságot sértő bűncselekményt érintően a lakás elrendezése alapján az állapítható meg, hogy ha a sértett ténylegesen el akart menni onnan, abban semmi nem akadályozta. A terhelt úgy került az eljárásba, hogy eltartottként maga is ugyanabban a lakásban élt. Az együttlakás azonban nem jelent őrzést. A sértett éheztetésében nem játszott szerepet, mivel magára sem főzött és a többi ottlakó személy ételmezésébe sem folyt bele. Semmilyen adat nincs rá, hogy III.r.vádlottnak a sértett szomjazztatásában szerepe lett volna.

Az orvosszakértői vélemény alapján nem állapítható meg az emberölés kísérlete. Emiatt a vádlottat valamennyi ellene emelt vád alól felmenteni indítványozta.

IV.r. vádlott védője a felmentésért bejelentett fellebbezést fenntartva perbeszédében a sértett bizonytalan, ellentmondásos vallomásaira figyelemmel a vádlott tagadó tartalmú védekezésének elfogadását kérte. Elsőlegesen bizonyítékok hiányában a vádlott felmentését, másodsorban a súlyosításra irányuló fellebbezés elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

V.r. vádlott védője perbeszédében a megalapozott tényállást tartalmazó, törvényes minősítést és arányos joghátrányt megállapító elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a további időmúlásra figyelemmel a büntetés enyhítését indítványozta, azzal, hogy a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

VI.r. vádlott védője perbeszédében fenntartotta a felmentésre irányuló fellebbezését. A VI.r. vádlott tagadó tartalmú védekezésének elfogadásával elsődlegesen felmentést, másodlagosan - az ügyészi súlyosításra tett indítvány miatt - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

VII.r. védője perbeszédében elsősorban az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a vádlott felmentésére, másodsorban az ügyészi fellebbezés elutasítása mellett enyhítésre tett indítványt.

I.r. vádlott felszólalásában a terhére rótt bűncselekmények elkövetését - a közokirathamisítás kivételével - tagadta.

Az erkölcsi bizonyítványa szerint ellene indult eljárásokkal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a bűncselekményeket az ő személyi igazolványát használva testvére, P.G. követte el. Az utolsó szó jogán is ártatlanságát hangoztatta.

IV.r. és VII.r. vádlottak ugyancsak kétségbe vonták a bűnösségüket.

A bejelentett perorvoslatok részben alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az ellentétes irányú perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást mind a hét vádlottat érintően, teljes terjedelmében felülbírált.

Az eljárási szabályok vizsgálata kapcsán megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalások során megtartotta a perrendi szabályokat. Az eljárás résztvevőivel szemben a szükséges figyelmeztetések elhangzottak, s az arra adott válaszok is rögzítésre kerültek. A releváns okirati bizonyítékok (köztük a fiatakorú vádlottak életkorát igazoló anyakönyvi kivonat és környezettanulmány) felolvasása megtörtént.

A törvényszék a 2012. november hó 23. napján a tanács ülnökének személyében bekövetkezett változás miatt valamennyi vádlott és védő jelenlétében a Be. 287.§ (4) bekezdésének megfelelően, perrendszerűen megismételte a tárgyalás korábbi anyagát, figyelmeztetve az eljárás résztvevőit, hogy az ismertetésre észrevételt tehetnek és annak kiegészítését kérhetik. A figyelmeztetésre adott válaszukat is rögzítette a jegyzőkönyvben.

A vádmódosítás miatt és az eljárási törvény módosulása folytán (az akkor hatályos Be. 554/B § gb/ pontja alapján) kiemelt jelentőségűvé vált ügyben a törvényszék a tárgyalás folytonosságát a Be. 554/L § (1) bekezdésének megfelelően biztosította.

A vádlott és a tanú kikérdezésével kapcsolatban nem tett maradéktalanul eleget az eljárási cselekmény idején hatályos 554/M és 554/N §- ában foglalt sorrendnek, mivel - a korábbi gyakorlatnak megfelelően - kikérdezésüket nem a kihallgatásukat indítványozó ügyész, hanem a tanács elnöke kezdte. Ennek azonban két okból sincs jelentősége: egyrészt mert az eljárás résztvevői ezt nem kifogásolták, másrészt a jogalkotó az általánostól eltérő kikérdezési sorrendre vonatkozó fenti szabályokat 2014. január 1. napjától hatályon kívül helyezte, következésképpen a törvényszék eljárása a jelenleg hatályos eljárási törvénynek megfelel.

II.r. vádlott próbára bocsátásával kapcsolatban a törvényszék a kerületi bíróságtól 2013. szeptember hó 30. napján érkezett ítéletkiadmányt a 2013. november hó 4.

napján tartott tárgyaláson ismertette, azonban a Büsz. 29. §-a szerint a próba sikertelensége miatt új számra iktatásáról nem rendelkezett és a Büsz. 36.§-a alapján, a Be. 265.§ (2) bek. II. fordulata szerinti kötelező egyesítésről sem határozott.

(162./ sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldala)

Ezen túlmenően az ítéletben tévesen - nyilvánvaló elírásból adódóan - I.r. vádlottnál a próbára bocsátás megszüntetését, s ugyanezen ügyre hivatkozással II.r. vádlottal szemben az eljárás megszüntetését is rögzítette.

A 2012. évi C. törvény 66.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján a próbára bocsátást meg kell szüntetni és büntetést kell kiszabni, ha a próbára bocsátottat a próbára bocsátás előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt elítélik. A próbára bocsátással kapcsolatban az 54/2007. BK vélemény III/4. pontjában adott iránymutatása szerint nem lehet egyesíteni az ügyeket, ha a próbára bocsátás elrendelése előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő eltelte után indult újabb büntetőeljárás. A Btk. 66.§ (2) bekezdése alapján a próbaidő elteltével az elkövető büntethetősége megszűnik. Emiatt az újabb büntetőeljárás eredményeként a próbára bocsátás nem vesztheti hatályát, mivel a Btk. 66.§ (1) bek. b/ pontja szerint csak abban az esetben lehet és kell a próbára bocsátást megszüntetni, ha az elkövetőt a próbaidő alatt elkövetett cselekményért ítélik el.

Figyelemmel arra, hogy a PKKB 19.B.X.26000305/2012/35. számú ítéletével elrendelt intézkedés próbaideje a másodfokú eljárás idejére már lejárt, a próbára bocsátást nem lehet megszüntetni. Emiatt a másodfokú bíróság az egyesítést és az ítélet 52-53. oldalairól a PKKB 19.B.X.26000305/2012/35. számú ítéletének tényállását mellőzte.

III.r. vádlott a törvényszék előtti eljárásban személyesen vett részt, nem folyt a távollétében a Be. XXV. Fejezete szerinti eljárás, csupán a határozathirdetés alkalmával nem volt jelen a tárgyaláson és így vele szemben az ügydöntő határozat közlésére - a jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatással - kézbesítés útján került sor. (Be. 322.§ (2) bekezdése, Be. 325.§ (2) bekezdése)

Az elsőfokú ítélet **váddal** kapcsolatos része az alábbiak szerint szorult kiegészítésre, illetve pontosításra:

I.

A jelen ügyben a törvényszék a Pest Megyei Főügyészség 2001. október 19. napján előterjesztett Fk.3077/2001/1-I. számú vádiratának **3-4./** pontjaiban vád tárgyává tett cselekményeket érintően járt el, ugyanakkor a főügyészség a vádirat benyújtásakor, annak 1-2./ pontjaiban vagyon elleni bűncselekmények miatt is vádat emelt IV.r., V.r., VIII.r. és a sértett IX.r. vádlottakkal szemben. Ebből adódóan a sértett ugyanabban az eljárásban vádlott és sértett is volt.

A sértettet terheltként érintő 1-2./ vádpontokban foglalt cselekmények vonatkozásában a Budakörnyéki Bíróság 2007. április hó 27. napján kelt és 2007. június hó 15. napján jogerős 3.Fk.142/2005/62. számú végzésével elkülönítette az

eljárást, majd 2008. február hó 27. napján kihirdetett és elsőfokon jogerőssé vált 3.Fk.142/2005/87. számú ítéletével IV.r., V.r., VIII.r. és a sértett IX.r. vádlottakkal szemben felmentő ítéletet hozott.

A vádirat 3./ pontjában az I-VIII.r. vádlottakat érintő, valamint a 4./ pontban I.r. vádlottnál vád tárgyává tett cselekmények miatt a Budakörnyéki Bíróság 2009. november hó 17. napján kihirdetett és ugyanazon nap jogerőre emelkedett 22.Fk.271/2008/36-III.számú végzésével az ügyet a Pest Megyei Bírósághoz tette át, a 3./ vádpontban foglalt cselekményre hatáskörének hiányát megállapítva. A Pest Megyei Bíróságon az ügyet 2009. december hó 16. napján 15.Fk.109/2009. számra iktatták. Ebben az eljárásban került sor az ítélet 11. oldalának hatodik bekezdésében írt vád minősítésbeli módosításra. Majd a vád tényállását az ügyész a 2013. február 8-i tárgyaláson egészítette ki. *(111./ sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldala)*

Az ügyész a személyi szabadság megsértésének vád szerinti tényállását és indítékát sem módosította.

Eszerint a sértett fogvatartásával és kínzásával a vádlottak azt akarták elérni, hogy a sértett más személyek K.Gy-ék gyanúba keverésével VIII.r.vádlott kedvező vallomást tegyen, s nevezett másik ügyben elrendelt fogvatartását megszüntessék. *(162./ sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvhöz mellékelt ügyészi perbeszéd 14. oldala)*

II.

A Nagykáta Városi Ügyészség 2009. június hó 16. napján B.1643/2008/5-I. számon a 2008. november 12. napján a sérelmére társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntettének kísérlete miatt is vádiratot nyújtott be III. és VIII.r. vádlottak ellen.

A Nagykáta Városi Bíróság 3.B.133/2009/31. számon egyesítés megfontolása végett az iratokat 2011. április hó 6. napján a Pest Megyei Bíróságnak megküldte, majd a Pest Megyei Bíróság 2011. április hó 26. napján kelt és 2011. április hó 28. napján jogerős 15.B.31/2011/2. számú végzésével egyesítette az előtte Fk.109/2009. számon már folyamatban lévő üggyhöz.

A rendkívüli pertartamú ügyben külön vizsgálatot igényelt, hogy **az eljárás elhúzóda** mi miatt következett be.

A vádirat 2001. október hó 19. napján történt benyújtását követően a Budakörnyéki Bíróságon B.1517/2001. számú ügyben az első tárgyalás kitűzésére csaknem másfél év után, 2003. március 11. napján került sor.

A 2003. április 22. napjára, 2003. november 11. napjára, 2004. február 17. napjára és 2004. április 20. napjára kitűzött valamennyi tárgyaláson csak a III-IV.r. vádlottak jelentek meg, a többi vádlott szabályszerű idézés ellenére, felváltva maradt távol, az ismeretlen helyre távozott VII.r. vádlott valamennyi alkalommal hiányzott.

Az eljárás felfüggesztése mellett a bíróság 2005. január 11. napján kibocsátott elfogató parancs eredményeként a VII.r. vádlott előkerülése után került sor a már hivatkozott elkülönítésre.

A Budakörnyéki Bíróság elnöke az ügyben több bíróra történt átszignálást követően, 2009. augusztus 27. napján rendelt el soronkívüliséget. Ezután - nyolc évvel a vád előterjesztését követően - került sor az ügy áttételére.

A törvényszék előtti eljárásban - a 2010. október 4. napjára, 2011. január 24. és 27. napjaira, február 17. napjára, április 28. napjára, május 30. napjára, július 11. napjára, október 10. napjára, november 9. napjára, 2012. január 30. napjára, március 7. napjára, április 25. napjára, június 15. napjára, szeptember 5. napjára és október 17. napjára kitűzött tárgyalások egyikén sem jelent meg szabályszerű idézés ellenére valamennyi érintett vádlott, továbbá több tárgyalásról maradt távol (megfélemlítése miatt) a sértett-tanú is, akinek megjelenése biztosításához többször (így a 2011. július 11-i, 2012. november 23-i, 2013. szeptember 2-i tárgyalásokra) rendőrségi személyi védelmet kellett biztosítani.

A sértett ellen rablás miatt alaptalan feljelentést is tettek, s emiatt 2013. augusztus 27-29. napjai között a sértett őrizetben volt. Előzetes letartóztatása iránti indítvány előterjesztése kapcsán az ügyészség megállapította, hogy az erőszakos vagyon elleni bűncselekményt valójában a sérelmére követték el, s emiatt a Nagykáta Rendőrkapitányság 13060/1717-14/2013.bü. számon 2013. augusztus hó 8. napján nyomozást rendelt, amely ügyben IV.r. vádlott előzetes letartóztatásba került. *(bíróági iratok 136./ alatt)*

A Budapest Környéki Törvényszék az általa kitűzött tizenötödik tárgyalási napon, 2012. november 23. napján (tizenegy évvel a vád benyújtása után) került abba a helyzetbe, hogy valamennyi vádlott és védő jelenlétében hallgathatta ki a sértettet.

A fentiek szerint az eljárás rendkívüli elhúzódásában (nem vitatva az eljáró bíróságoknak az ítélet 50. oldal tizenkettedik bekezdésében írt döntő szerepét) a vádlottak is jelentősen közrehatottak részint rendszeres, indokolatlan távollétükkel, részint a sértett megfélemlítésével.

A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve a bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatta. Mindazokat a tanúkat kihallgatta és szakértőket meghallgatta, akik a tényállás megállapítása szempontjából jelentős körülményekről tudomással bírtak és minden releváns okiratot tárgyalás anyagává tett.

A Budapest Környéki Törvényszék által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, de a vádlottak előélete kapcsán pontosításra, az ellenük jelenleg folyó eljárásokra nézve, továbbá a történeti tényállás tekintetében kiegészítésre, illetve helyesbítésre szorult.

A tényállás hiányosságából fakadó, valamint a megállapított tényekből további tényre helytelen következtetést tartalmazó a Be. 351. § (2) bekezdés b/ és d/ pontjai szerinti megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alapján az iratok tartalma és ténybeli következtetés útján a következők szerint orvosolta.

A vádlottak személyi körülményeivel, **előéletével** kapcsolatban:

I.r. vádlott jelenleg négy kiskorú gyermeket tart el és ingatlanvagyonnal nem rendelkezik.

I.r. vádlott:

- Az 1./ alatti elítéltetésénél a próbaidő tartama helyesen: két év.
- A 6./ alatti büntetés végrehajtásának megkezdésére 2000. szeptember hó 7. napjáig kapott halasztást. A szabadságvesztés foganatba vételére 2001. február 28. napján került sor és 2001. december 27. napjával tekintendő kitöltöttnek.

A 2006. október 9. napján kisebb értékre elkövetett lopás vétsége miatt a Dunakeszi Rendőrkapitányságon 1286/2006. bü. számon ellene indított eljárást a Dunakeszi Városi Ügyészség 2007. június 13. napján kelt B.1293/2006. számú határozatával megszüntette.

Az erkölcsi bizonyítványában ellene indult eljárásként feltüntetett, 2010. november 29. napján elkövetett 2 rendbeli lopás vétségével kapcsolatban a következők állapíthatók meg:

Az I.r. vádlott testvérét, P.M. a Soproni Városi Bíróság 2012. április hó 4. napján kihirdetett B.370/2011/89. számú ítéletével, illetve a Győri Törvényszék 3.Bf.2012/2012/18. számú, 2012. október hó 10. napján jogerős ítéletével - egyebek mellett - közokirat-hamisítás büntette és hamis vád büntette miatt ítélte el, mivel az elfogató parancs hatálya alatt, általa 2011. április 21. napján elkövetett lopások miatt ellene folyó büntetőeljárásban az I.r. vádlott személyazonosító okmányainak felhasználásával és a jegyzőkönyveket nővére nevében aláírva P.M-t hamisan vádolta bűncselekmények elkövetésével és közreműködött valótlan adatok közokiratokba foglalásában. (bírószági iratok 122./ alatt)

Ennek az eljárásnak volt része a 2010. június 25. napján elkövetett lopás büntette miatt ... terhelt ellen a Budapesti II. Kerületi Rendőrkapitányság 1651/2010.bü. számú irata alapján a Budapesti II. és III. Kerületi Ügyészség B. II. 6211/2010. számon benyújtott vádirata, valamint a 2010. november 29. napján elkövetett lopás büntette miatt terheltek ellen a Budapesti II. Kerületi Rendőrkapitányság 2541/2010. bü. számú nyomozati anyagán alapuló Budapesti II. és III. kerületi Ügyészség B. II. 88/2011/7. számú vádirata.

II.r. vádlott a vádbeli időben büntetlen előéletű volt, azonban:

- a Nagykáta Városi Bíróság 1997. december hó 12. napján jogerőre emelkedett 1.B.367/1997/2. számú határozatával sikkasztás vétsége miatt egy évre próbára bocsátotta;
- a Nagykáta Városi Bíróság 1998. június hó 8. napján jogerős 3.Fk. 138/1997/36. számú határozatával garázdaság büntette miatt egy évre próbára bocsátotta.

Az ítélet indokolásából az 52. oldal negyedik bekezdését átemeli, miszerint II.r. vádlottat a vádbeli időt követően (2011. november 3. napjától 2013. augusztus 27.

napjáig megvalósított) tartás elmulasztásának vétsége miatt a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2013. augusztus hó 27. napján kelt és kihirdetésekor jogerőre emelkedett 19.B.X.26305/ 2012/35. számú ítéletével bűnösnek mondta ki és egy évre próbára bocsátotta. *(bírószági iratok 148./ alatt)*

A Budapesti X-XVII. Kerületi Ügyészség 2010. augusztus hó 31. napján kelt B.X.1498/2012. számú vádirata alapján tartás elmulasztásának vétsége miatt (2012. június 5. napjától kezdődő időben) jelenleg is eljárás alatt áll.

III.r. vádlott korábbi elítéléseként 1./ szám alatt feltüntetett büntetés végrehajtását a Nagykáta Városi Bíróság 2.B.66/2006/57. számú ítéletével (Pest Megyei Bíróság 14.Bf.649/2009/8.) rendelte el és azt 2013. július hó 14. napján töltötte ki. *(szabadításról szóló értesítés - bírószági iratok 134./ alatt)*

Az 5.) alatti összbüntetésbe foglalás helyesen a 2./ és 4./ alatti büntetéseit érintette. Vagyon elleni bűncselekmények miatt kiszabott szabadságvesztése 2007. november hó 16. napjával tekintendő kitöltöttnek.

Az a) alatt feltüntetett, a Nagykáta Városi Bíróság 3.B.247/2011/4. számú ítélete helyesen 2011. szeptember 19. napján vált jogerőssé, míg a b) alatti eljárást a Nagykáta Városi Bíróság folytatta le és a 2010. január 19. napján elkövetett lopás vétsége miatt 90 óra közérdekű munka kiszabására került sor.

Jelenleg a Szombathelyi Járási Ügyészség B.25/2013. számon 2013. augusztus 13. napján benyújtott vádirata alapján a 2012. december 13. napján elkövetett zaklatás vétsége miatt a Szombathelyi Járásbíróságon 6.B.330/2013. számon; továbbá nyomozati szakban a Nagykáta Rendőrkapitányságon 2158/2013. bü. számon a 2013. december 2. napján, illetve 2014. január 27. napján elkövetett zaklatás vétsége, a 2013. december 2. napján, valamint 2014. április 27. napján elkövetett garázdaság vétsége miatt folyik ellene büntetőeljárás.

Mellőzi a III.r. vádlott elmeállapotával kapcsolatban elfogadott *(...szakértők OSZ. 2306/2011. számú, bírószági iratok 85./ alatt)* elmeorvosszakértői véleményétől eltérő azon megállapítást, miszerint disszociális személyiségzavara a bűncselekmény elkövetését megkönnyítette. Ilyet a terheltről egy másik ügyben (a vádbelit követően 2009. december 18-a és 2010. január 23-a között elkövetett lopási cselekmények kapcsán készült elmeorvosszakértői vélemény állapított meg. *(.... szakértők Osz.SN:1605/2012. számú, bírószági iratok 130./ alatt)*

IV.r. vádlottat a vádbeli időt követően:

- a Budakörnyéki Járásbíróság 2003. november hó 3. napján jogerős 12.Fk.1787/2002/ 25. számú ítéletével (a 2001. decemberében elkövetett vagyon elleni bűncselekmények és okirattal visszaélés miatt) egy év hat hónap fiatakorúak fogházára és három év közügyektől eltiltásra ítélte. Ezt és az ítéletben a) alatt írt büntetést a Budakörnyéki Járásbíróság 2008. március hó 4. napján jogerős

13.Bk.16/2008/10. számú ítéletével úgy foglalt összbüntetésbe, hogy egy év nyolc hónap börtönt szabott ki, amelyet 2009. december 20. napján töltött le;
- a Budaörsi Járásbíróság 2013. június 3.napján jogerős 8.B.815/2012/9. számú ítéletével (a 2011. február 13. napján elkövetett) lopás vétsége miatt egy év börtönre ítélte, amelynek végrehajtását három évi próbaidőre felfüggesztette;
- a Ceglédi Járásbíróság 31.B.234/2011/11. számú ítéletével, amely a Budapest Környéki Törvényszék 3.Bf.841/2013/11. számú határozatával 2014.június 26. napján vált jogerőssé (a 2010. július 27. napján elkövetett) lopás vétsége miatt nyolc hónap börtönre és két év közügyektől eltiltásra ítélte. Ezt a szabadságvesztését tölti 2014. október 15. napjától jelenleg is.

További büntető eljárások is folynak ellene:

- a Nagykáta Rendőrkapitányságon 1964/2011. bü. számon a 2012. március 14. napján elkövetett önbíráskodás büntette miatt, 745/2013. bü. számon a 2013. március 27. napján elkövetett zaklatás vétsége, 1717/2013. bü. számon a 2013. augusztus 7. napján felfegyverkezve elkövetett rablás büntette, valamint a 2013. december 2. napján és 2014. április 27. napján elkövetett garázdaság vétsége miatt;
- továbbá a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség Nyom.680/2013. számpn 2014. június 27. napján vádat emelt ellene a 2013. június 7. napján elkövetett hamis vád büntette miatt.

V.r. vádlott b) pontban hivatkozott elítélésénél a Budakörnyéki Bíróság határozata helyesen 2004. június hó 1. napján emelkedett jogerőre, a c/ pontban írt eljárás másodfokon, a Fővárosi Törvényszék 21.Bf.10495/2002. számú határozatával vált jogerőssé, míg a 17. oldalon utolsóként hivatkozott ügyben másodfokon helyesen a Győri Törvényszék járt el.

Ez utóbbi büntetését 2013. június 20. napján töltötte ki.

Az elsőfokú ítélet meghozatala óta a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2014. június 27. napján jogerős 22.B.XIII.21495/2014/4. számú ítéletével (a 2014. június 2. napján elkövetett) lopás vétsége miatt 312 óra közérdekű munkára ítélte.

A Soproni Járási Ügyészség B.616/2013/12/I. számú vádirata alapján - a 2013. március 9. napján elkövetett rágalmozás vétsége és becsületsértés vétsége miatt - a Soproni Járásbíróság előtt van ellene eljárás folyamatban.

A történeti tényálláshoz:

1./ pont:

Az ítélet 19. oldalának negyedik és ötödik bekezdései helyett a következőket állapítja meg:

A Pest Megyei Főügyészség 2001. október 19. napján előterjesztett Fk.3077/2001/1-I. számú vádiratának 1-2./ pontjaiban vád tárgyává tett, K.S.

sérelmére 1999. október 22-31. napjai között elkövetett lopás büntette és a 2000. november 3. napján megvalósított lopás vétsége miatti eljárás nyomozati szakában a sértettet a Nagykáta Rendőrkapitányságon 2009. november hó 9. napján gyanúsítottként hallgatták ki, amikor beismerte, hogy mindkét bűncselekményt IV. és VIII. r. és V.r.vádlottal együtt hajtotta végre. *(1676/2000. bü. számú ügyben készült nyomozati iratok 464-469. oldalai)*

VIII.r. vádlott előzetes letartóztatását nem a K.S.-t érintő vagyon elleni bűncselekmények miatt, hanem a K.Zs. sérelmére 2000. november hó 25. napján elkövetett kifosztás büntette miatt a Nagykáta Rendőrkapitányságon 1775/2000.bü. számon ellene indult nyomozás során rendelték el, amelyben a sértett sem gyanúsítottként, sem tanúként nem tett vallomást.

VIII.r.vádlott 2000. november 25-i őrizetbe vételét követően a Nagykáta Városi Bíróság 2000. november hó 28. napján kihirdetett és ugyanakkor jogerőssé vált 3.Bk.31/2000/ 2. számú végzésével 2000. december 28. napjáig elrendelte az előzetes letartóztatását, amelyet 2000. december hó 22. napján hozott 3.Bk.33/200/2. számú határozatával 2001. február hó 28. napjáig meghosszabbított. Az előzetes letartóztatás indokai között szerepel, hogy VIII.r.vádlott ellen hasonló jellegű bűncselekmények miatt több eljárás is folyamatban van. VIII.r.vádlott előzetes letartóztatását a Nagykáta Városi Ügyészség B.484/200/7-I. számú határozatával 2001. február hó 28. napján szüntette meg.

- Az ítélet 19. oldalának tizedik bekezdését azzal egészíti ki, hogy a sértett szállásaként kijelölt kamra beton padozatú volt, amelyen a fekvésre egy 20-30 centiméteres szélességű sáv állt rendelkezésére. *(helyszíni szemle jegyzőkönyve)*

- A 19. oldal utolsó bekezdésében 2000-re helyesbíti a sértett sebellátásra jelentkezésének illetve a 20. oldal második bekezdésében az általa írtak ügyészi átadásának évét.

- Az ítélet 21. oldalán alulról a harmadik bekezdésben megállapított azon tény, hogy a vádlottak felváltva őrizték a sértettet, azzal egészíti ki, hogy az őrzés ideje alatt a sértett egyiküknek sem panaszkodott, hogy éhes vagy szomjas.

A vádlottak, amikor a sértettet éppen nem őrizték, az ingatlant elhagyva saját ügyeikkel foglalkoztak, így nem kísérték és nem is kísérhették figyelemmel azt a körülményt, hogy a megfelelő ellátásban részesül-e. I.r. és V.r. vádlottak - mivel napközben, munkavégzésük miatt nem tartózkodtak a helyszínen, - szintén nem értesülhettek erről. A sértett tőlük sem kért ételt és szomjúságra sem panaszkodott. A vádlottak a sértett szomjúságával kapcsolatosan a sértettnek semmilyen kérését nem tagadták meg, lévén, hogy erről az előzők szerint nem is tudtak.

- Az ítélet 21. oldal utolsó előtti bekezdéséből mellőzi azt a félreérthető megfogalmazást, hogy csak I.r. és V.r. vádlottak nem tudhattak a sértett szomjazásáról, egyúttal megerősíti az ítéleti tényállásból a 21. oldal utolsó bekezdésében foglalt azon megállapítást, amely valamennyi az őrzésben résztvevő

vádlottra vonatkozik, miszerint a sértett nem számolt be nekik, hogy nem jut elegendő folyadékhoz.

- Kiegészíti a tényállást azzal, hogy a sértett az őrzése alatt mozgásképességét, beszédképességét nem veszítette el, nem került önkívületi állapotba. Két alkalommal is sikerült fogvatartói elől megszöknie.

Először 2000. november 30-án (helyesbíti az ítélet 20. oldal második bekezdésében elírt dátumot) futott el őrzőitől, de utolérték, majd másodszor 2000. december 19-én már esteledett, sötét volt, amikor 17 óra körüli időben sikerült a kerítésen átmászva egy tanyára menekülnie. Miután elmenekült, a vádlottak már nem őrizték, így folyadékfogyasztásáról emiatt sem tudtak gondoskodni. A sértett az éjszakát a tanyán egy épületben töltötte és csak másnap, 2000. december 20-án délután, 15 óra 55 perckor ment be segítségkérés céljából az ítéleti tényállás szerinti italboltba.

Az előzőek szerint tehát megvizsgálása előtt csaknem 24 órát töltött szabadon, ezért a sértett kiszáradás közeli állapotáért a vádlottakat semmilyen felelősség nem terhelheti.

Nem állapítható meg, hogy a sértett a szabadlábra kerülése után az esti, a délelőtti és a délutáni órákig miért nem ivott. *(A sértett a nyomozati vallomásaiban egy alkalommal sem számolt be arról, hogy a vádlottak szomjazzatták volna, de arról sem, hogy miért nem ivott megmenekülése után sem.)*

Az ítélet 22. oldaláról az 1./ tényállásának utolsó két (a sértett kiszáradás állapotába kerülésével kapcsolatos) bekezdését kirekeszti.

A tényállás **3./ pontjához** kapcsolódóan a tényállásba emeli át az ítélet indokolásából, miszerint a fogmedri nyúlványtörés elmaradása csak a véletlennek köszönhető.

(...orvosszakértői véleménye - nyomozati iratok 68-71. oldalai)

Egyben rögzíti, hogy a magánfél - képviselője... ügyvéd útján - a Nagykáti Városi Bíróságon 2009. november hó 16. napján 9./ sorszám alatt benyújtott beadványában III. és VIII.r. vádlottakkal szemben polgári jogi igényt terjesztett elő fogászati kezelésének költségeként, valamint a kezelésekre utazásához és gyermekei pszichológushoz vitelével kapcsolatban tömegközlekedés, illetve gépjármű használatával felmerült, összesen 322.936 forint kár megfizetése iránt.

A magánfél polgári jogi igényét a Budapest Környéki Törvényszék 2013. június hó 28. napján tartott tárgyalásán változtatás nélkül fenntartotta.

(132./ sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldala)

A fenti kiegészítéssel az elsőfokú eljárásban a törvényszék által a bizonyítékok kellően alapos, a logika szabályainak megfelelő mérlegelésével, indokolási kötelezettségének maradéktalan teljesítésével megállapított tényállás hiánytalan, valamennyi vádlottat érintően minden tekintetben megalapozottá vált, így a Be. 352.§ (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó.

Az elsőfokú bíróság kimerítően vizsgálta a vádlottak tagadásban megnyilvánuló, saját büntetőjogi felelősségüket kétségbe vonó vallomásaival szemben az azokat megnyugtatóan cáfoló bizonyítékokat.

Elemző részletességgel foglalkozott a sértett vallomásaival, amely eltéréseinél helyesen vette figyelembe a változások indokaként az időmúlást és a sértettre irányuló nyomásgyakorlást, amely még a tárgyalási szakban is tettenérhető volt. Következetes volt a sértett előadása ateikintetben, hogy azt általa állított valamennyi bántalmazást azt követően szenvedte el a vádlottaktól, hogy Budapestről visszavitték őt N-ra, az egyes sérülések keletkezésének sorrendje pedig az eltelt hosszú idő miatt nehezen idézhető fel.

A sértett sérülései keletkezésének idejére és módjára tett előadását egyéb bizonyítékok is megnyugtatóan alátámasztották. Ilyenek voltak a törvényszék által kellő és logikus indokolással elfogadott orvosszakértői vélemények, továbbá a vádlottak egymást terhelő előadásán túl ... tanúk vallomásai, írásszakértő, nyelvészsakértő szakvéleményei, a helyszíni szemle jegyzőkönyv, lefoglalás adatai, rendőri jelentések.

Helytállóan vetette el a törvényszék a vádlottak védekezését, mivel a fentiekből adódóan igazolást nyert, hogy tevékenységük a sértett fogvatartására és hozzátartozójuk érdekében valótlan tartalmú nyilatkozatok tételére kényszerítésére, bántalmazására, kínzására, megalázására irányult.

A 2./ tényállási pont szerinti közbizalom elleni bűncselekményt illetően I.r. vádlott beismerő vallomása és vele összhangban álló okirati bizonyítékok alapján állapított meg tényállást, amelyet fellebbezéssel nem támadtak.

A 3./ pont tényállásának megállapításakor indokoltan vetette el III.r. és VIII.r. vádlottak védekezését, valamint az azt erősítő 1.sz. tanú vallomását és fogadta el valónak 2.sz.tanú, valamint 3.sz. tanúk vallomásait, amelyeket a ténylegesen elszenvedett sérülésre, illetve annak következményeire nézve beszerzett orvosszakértői vélemények, a helyszíni szemle adatai és rendőri jelentés támasztottak alá.

A bizonyítékok bíróság által történt értékelésének megszokott módja az, hogy a bíróság a vallomás egyes - általában más bizonyítékokkal is megerősített - részeit fogadja el irányadónak a történeti tényállás megállapítása során, míg a vallomásnak olyan részeit, amelyek más bizonyítékokkal ellentétesek, figyelmen kívül hagyja, mindez nem érinti a mérlegelési tevékenység perrendszerű voltát. (BH 1998/418. III. pont)

Ezért a felmentést célzó, valójában az elsőfokú bíróság okszerű és logikus mérlegelő tevékenységét támadó és a releváns bizonyítékok átértékelésére irányuló védelmi perorvoslatok - a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma folytán - a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

Az irányadó tényállásból a Budapest Környéki Törvényszék helytállóan következtetett a fellebbezéssel érintett vádlottak büntetőjogi felelősségére, akik közül indokoltan került sor V.r. vádlott részbeni felmentésére is.

Cselekményeik minősítését illetően azonban nem az anyagi jogi szabályoknak megfelelően járt el és abban is tévedett, hogy valamennyi vádlottal szemben az elbíráláskor hatályos Btk rendelkezéseit látta alkalmazandónak.

Az élet elleni bűncselekménnyel kapcsolatban az ítélet tábla nem értett egyet az ügyészi állásponttal.

A sértett az elfogadott orvosszakértői vélemény szerint egy nappal a szökését követően sem került a kiszáradás állapotába, ugyanakkor a helyesbített tényállásból fakadóan nem állapítható meg, hogy fogvatartása idején ténylegesen milyen állapotban volt. Abból, hogy a vádlottak felváltva őrizték a sértettet, az következik, hogy folyamatosan egyikük sem kísértette figyelemmel, hogy a sértett fogyasztott-e és mennyi ételt, illetve italt. Mivel a sértett saját vallomása szerint soha nem kért vizet egyik vádlottól sem és arra sem panaszkodott nekik, hogy szomjas volna, - kiszáradás közeli állapotba hozása sem lenne a vádlottaknak felróható. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy azt megelőzően, hogy a rendőrség látókörébe került, a sértett már egy napja nem volt a vádlottak őrizetében, így ha ebben az időszakban nem fogyasztott folyadékot, az teljes mértékben a saját mulasztása.

Élet elleni bűncselekmény megállapítása objektíve lehetetlen, mivel a fentiek szerint semmilyen adat nincs rá és az elfogadott orvosszakértői vélemény sem támasztja alá, hogy menekülésekor a sértett életveszélyes állapotban lett volna, illetve azt a vádlottak idézték volna elő.

A testi épséget sértő cselekményeket illetően az állapítható meg, hogy fogvatartása alatt a sértettet a vele közös lakásban tartózkodó I.r., II.r., III.r., IV.r. és VI.r. vádlottak egymás jelenlétében, egyetértésben, valamennyien testi sértés okozására irányuló szándékkal bántalmazták.

Ennek során I.r. vádlott a sértett kezét a kályhában égő tűzbe tartotta, testszerte égő cigarettákat nyomott el rajta, falhoz állítva késsel dobálta körbe. II.r. vádlott pólóját letépvé, a VI.r. vádlottól átvett borotvapengével mellkasát összevagdosta, III.r. vádlott háromszor fején ütötte, illetve IV.r. vádlottal hideg vízzel locsolta a meztelen sértettet, akit lábánál fogva a törmelékekkel teli kútba is lógattak. VI.r. vádlott adott eszközt (anyjának borotvapengét, az I.r. vádlottnak kést) a fentiekhez, illetve egy kés nyelével háromszor fejbe verte és többször gyomron vágta a sértettet.

A sértett fenti bántalmazásában VII.r. vádlott tevőlegesen nem vett részt, csak egyetlen alkalommal ütötte pofon a sértettet, ez azonban a sértettnek tulajdonított provokatív, szexuális tartalmú kijelentés miatt és nem testi sértésre irányuló szándékkal történt. A további bántalmazásoknak azonban maga is szemlélője volt, társai tettlegességétől nem határolódott el és ezzel őket szándékukban erősítette.

A sértett a legdurvább, súlyos egészségromlást eredményező sérülését I.r. vádlott önálló bántalmazásának következtében szenvedte el.

A további tettlegesség eredményeként külön-külön nyolc napon belül gyógyuló, de összességükben nyolc napot meghaladó gyógytartamú sérülései keletkeztek.

I.r., II.r., III.r., IV.r. és VI.r. vádlottak valamennyien testi sértésre irányuló magatartást kifejtve, egymás tevékenységéről tudva, szándékegységben cselekedtek.

A rövid időközön belül, egységes akaratelhatározással, ismétlődően megvalósított cselekményük a folytatólagosság egységébe tartozik.

Azért került sor a sértett bántalmazására, hogy a hatóságokhoz eljuttatott valótlan tartalmú nyilatkozatai révén a vádlottak hozzátartozója mentesüljön a büntetőjogi felelősség alól és megszüntessék a vele szemben alkalmazott kényszerintézkedést.

Az ilyen motívumból elkövetett cselekmény társadalomra veszélyességének foka jelentősebb és az ítélkezési gyakorlat az aljas indokból elkövetést a testi sértés minősített eseteként értékeli.

A vádlottak az általuk megfélemlített, kiszolgáltatott helyzetben lévő, gyenge fizikumú sértettet I.r. és II.r. vádlottak az átlagost lényegesen meghaladó módon, rendkívüli embertelenséggel, gátlástalanul bántalmazták. Az elkövetés idején mindkettőjük tudata átfogta az elkövetés embertelenségét, amelyre elsősorban az elkövetés módjából (tűzzel égetés) illetve eszközéből (kés, borotvapenge) vonható következtetés.

Az elkövetéskori törvény szerint szabadság és emberi méltóság elleni bűncselekményként szabályozott, jelenleg az emberi szabadság elleni bűncselekmények körében elhelyezett személyi szabadság megsértését illetően tipikusnak mondható elkövetési magatartás a sértett mozgási, helyváltoztatási avagy tartózkodási hely megválasztási jogának akkénti korlátozása, hogy megakadályozzák őt egy adott helyiség elhagyásában.

Az aljas indokból elkövetést a testi sértésnél kifejtettek alapozzák meg és maradéktalanul egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy V.r. vádlott cselekményénél - aki csupán a fogvatartás céljával volt tisztában, de tudata nem fogta át a sértett sanyargatását, amely távollétében zajlott - további minősítő körülmény nem róható fel.

Súlyosabb minősítést von maga után, ha elkövető a személyi szabadság megsértését a sértett sanyargatásával követik el. A sanyargatás büntetőjogi fogalma a köznapni értelmezésnél szűkebb körű. Míg ez utóbbi szerint sanyargatás a nélkülözésnek, megaláztatásnak való alávetés és mindenfajta testi/lelki szenvedés okozása, addig büntetőjogi értelemben a személyes szabadságtól való megfosztással járó mértéken túlmenő, a sértett testére, lelkére irányuló ellenséges, ártalmas behatás, amely azonban testi sértést, egészségkárosodást nem okoz. A sanyargatás módja kizárólag olyan lehet, amely túlmegy a személyes szabadság megvonásán és úgy okoz többlétszenvedést a sértettnek, hogy önmagában más bűncselekmény törvényi tényállását nem meríti ki.

Súlyos testi sértés mellett is helye van a személyi szabadság megsértésének halmazatban történő megállapítására, ha a személyi szabadság megsértését a sértett sanyargatásával valósítják meg. (BH 1981/96.)

Az ítéletábra különös gonddal vizsgálta a sértett sanyargatása kapcsán, hogy ugyanazok a tények, amelyek a testi sértés különös kegyetlenséggel elkövetését megalapozták, ne kerüljenek kétszeresen értékelésre.

Az irányadó tényállás alapján a vádlottak olyan testi és lelki szenvedést is okoztak a sértettnek, amely nem illeszthető a súlyos testi sértés tényállásába. Napokig fűtetlen helyiségben tartották, ahol betonpadlón kellett aludnia, olyan dehonesztáló nyilatkozatok

leírására kényszerítették, amelyben önmagát homoszexuálisnak és pedofilnak állítja be, megöléssel fenyegették és válogatott kínzásokkal, bántalmazásokkal állandó halálfélelmet, az újabb kínzásoktól való rettegést váltottak ki belőle. Mindezek a körülmények büntetőjogi értékelés nélkül maradnának, ha a személyi szabadság megsértésének minősített esetét nem állapítaná meg a bíróság.

A fentiekkel szemben nem osztotta azonban a másodfokú bíróság a jelentős érdeksérelem minősítő körülménykénti megállapíthatóságát.

Az érdeksérelem általában a passzív alany személyes érdekeit sérti, társadalmi megbecsülését, családi élete zavartalanságát érinti. Azt, hogy az érdeksérelem jelentős-e mindig a konkrét eset körülményeinek elemző vizsgálatával lehet eldönteni, s ebben nem a sértett egyéni érzékenységének, hanem a társadalmi megítélésnek van döntő szerepe. A sértettnél nem merült fel olyan körülmény, s ilyet a tényállás sem tartalmaz, amely érdeksérelem megállapításához alapul szolgálhatna. Az időben elhúzódó, mintegy két hétig tartó korlátozás önmagában nem alapoza meg jelentős érdeksérelmet, csak a büntetés kiszabása körében értékelendő a vádlottak terhére súlyosító körülményként.

A személyi szabadság megsértésével kapcsolatban egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az I-VII. rendű terheltek valamennyien társtettesi minőségben valósították meg a bűncselekményt, amely - V.r. vádlott kivételével - kétszeresen (aljas indokból és a sértett sanyargatásával elkövettként) minősül.

I.r. vádlottnak a 2./ tényállási pontban írt közbizalom elleni cselekményét, továbbá fk. III.r. vádlottnak (a jogerősen elítélt VIII.r. vádlottal közösen elkövetett) 3./ tényállási pont szerinti cselekményét törvényesen minősítette a törvényszék.

Az ítéltábla vádlottanként, hivatalból vizsgálta (mind az elkövetéskori, mind a jelenlegi) Btk. 2.§-a alapján, hogy érvényesülhet-e a bűncselekmény elkövetése után hatályba lépett büntető törvény visszaható hatálya, indokolt-e az elbíráláskor hatályos törvényt alkalmazni. Főszabály szerint a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell alkalmazni, az elbíráláskor hatályban lévő új büntetőtörvénynek csak akkor van visszaható hatálya, ha a cselekmény nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el.

A bűncselekmények büntetési tételei közül a testi sértés (1978. évi IV. törvény 170.§ (1), (3) és (4) bekezdései - 2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek. (6) bek. a/ d/ és e/ pontjai) és az okirathamisítás (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bek. c/ pontja - 2012. évi C. törvény 342.§ (1) bek. c/ pontja) fenyegetettsége változatlan, míg a személyi szabadság megsértésének minősített eseténél az irányadó tételkeret két hónapos generális minimumához képest (1978. évi IV. törvény 175.§ (1) bek. (3) bek. a/ és c/ pontjai) az elkövetéskori törvényben (2012. évi C. törvény 194.§ (1) bek. (2) bek. b/ és c/ pontjai) a büntetési tétel alsó határa egy évre emelkedett.

Ennek figyelembevételével a felnőttkorú terhelteknél a halmazati büntetés keretei változatlanok, míg az elkövetéskor 16. életévüket betöltött fiatakorúak esetében

(1978. évi IV. törvény 110.§ (1) és (4) bek., 120.§ (1) bek. - 2012. évi C. törvény 109.§ (1) bek. (2) bek. b/ pontja, 123.§ (1) bek c/ pontja) halmazati büntetésül egy hónaptól hét és fél évig terjedő keretben szabható ki szabadságvesztés.

A visszaesés kritériumai nem térnek el egymástól. (1978. évi IV. törvény 137.§ 14./ pontja - 2012. évi C. törvény 459.§ 31./ pontja)

A büntetéskiszabásra vonatkozó szabályok változtak, jelenleg középértékű szabadságvesztést kell kiszabni. (2012. évi C. törvény 80.§ (2) bekezdése)

A feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét illetően az 1978. évi IV. törvény a kedvezményt a szabadságvesztés végrehajtási fokozatához igazodóan szabályozza, így börtön (43.§ a-b/ pontok) valamint fiatalkorúak börtöne (111.§ (2) bek.) esetén a büntetés háromnegyed részének kiállása után engedi meg (47.§ (2) bekezdés II. fordulója, 112.§ (1) bek. a/ pontja). Fiatalkorúak fogházánál (111.§ (3) bek.) az elítélt büntetése kétharmad részének kiállása után bocsátható feltételes szabadságra. (112.§ (1) bek. b/ pontja)

A 2012. évi C. törvény a feltételes szabadság kedvezményénél aszerint különböztet, hogy az elkövető visszaeső-e vagy sem és a terhelt életkorának sem tulajdonít jelentőséget. A 38. § (2) bekezdése értelmében nem visszaeső bűnismétlőnél a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

Határozott tartamú szabadságvesztés esetén a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, a törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés, a Kúria Büntető Kollégiumának 4/2013.(X.14.) számú véleménye szerint is, a 2012. évi C. törvény 2. § (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik. Megváltozása - enyhébb elbírálás címén - alapot ad a módosító törvény alkalmazására.

A Fővárosi Ítéltábla Bk.2/2013.(VI.24.) kollégiumi véleménye szerint nemcsak végrehajtandó, hanem felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása esetén is figyelembe kell venni a feltételes szabadság tekintetében kedvezőbb 2012. évi C. törvény rendelkezéseit.

Mindkét törvény értelmében a feltételes szabadságra bocsátás kizárását eredményezi, ha az elkövetőt olyan szándékos bűncselekmény miatt ítélik végrehajtandó szabadságvesztésre, amelyet korábbi, határozott ideig tartó végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltése után, a végrehajtás befejezése előtt követett el. (1978. évi IV. törvény 47.§ (4) bek. a/ pontja - 2012. évi C. törvény 38.§ (4) bek. d/ pontja)

A fentiekből adódóan a törvényszék II.r., V.r., V.r. és VI.r. vádlottakkal szemben helytállóan alkalmazta a cselekmény elbírálásakor hatályos Btk-t.

II.r., IV.r. és VI.r. vádlottak cselekményeinek minősítését azonban a fentiek alapján helyesbítenni kellett:

A testi épséget sértő cselekményt II.r. vádlottnál folytatólagosan, társtettesként elkövetett testi sértés büntettének (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek. és (6) bek. a/ és e/ pontjai), IV.r. és VI.r. vádlottak esetében folytatólagosan, társtettesként elkövetett testi sértés büntettének (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek., (6) bek. a/ pontja), míg az emberi szabadság elleni bűncselekményét mindhármuknál társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének (2012. évi C. törvény 194.§ (1) bek.,(2) bek. b/ és c/ pontjai) minősítette.

V.r. vádlottat - a vád szerinti helyes minősítésének megfelelően - az ellene folytatólagosan, társtettesként elkövetett testi sértés büntette (2012. évi C. törvény 164.§ (1) bek., (6) bek. a/ pontja) alól tekintette felmentettnek.

Ugyanakkor I.r. és III.r. vádlottaknál (visszaesői minőségük, továbbá az I.r. vádlott feltételes szabadságra bocsátásból kizárása miatt), valamint VII.r. vádlottnál az elbíráláskori törvény nem eredményez kedvezőbb elbírálást, így esetükben az elkövetéskori 1978. évi IV. törvényt kellett alkalmazni.

Ennek megfelelően a másodfokú bíróság I.r. vádlott cselekményeit folytatólagosan, társtettesként elkövetett testi sértés büntettének (1978. évi IV. törvény 170.§ (1), (3) és (4) bekezdései), társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének (1978. évi IV. törvény 175.§ (1) bek., (3) bek. a/ és c/ pontjai) és közokirat-hamisítás büntettének (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bek. c/ pontja);

III.r. vádlott cselekményeit folytatólagosan, társtettesként elkövetett testi sértés büntettének (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) és (3) bekezdései), társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének (1978. évi IV. törvény 175.§ (1) bek., (3) bek. a/ és c/ pontjai) és társtettesként elkövetett testi sértés büntette kísérletének (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bek. (2) bek.);

VII.r. vádlott cselekményeit folytatólagosan pszichikai bűnsegédként (21.§ (2) bekezdése) elkövetett testi sértés büntettének (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) és (3) bekezdései) és társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének (1978. évi IV. törvény 175.§ (1) bek.,(3) bek. a/ és c/ pontjai) minősítette.

A büntetés kiszabásánál a törvényszék helyesen vette figyelembe a rendkívüli időmúlást, amely megfelel az 56/2007. számú BK vélemény III/10. pontjában foglalt iránymutatásnak, mely szerint ezen enyhítő körülménynek nagyobb a nyomatéka, ha megközelíti az elévülési időt. Jelen esetben a másodfokú elbírálásig a cselekmény elkövetésétől közel tizennégy év (a III.r. vádlottnál hat év) telt el, amely a súlyosabban minősülő bűncselekmények esetében is jóval meghaladja az elévülési időt.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága több magyar vonatkozású ügyben is foglalkozott a tisztességes tárgyaláshoz való jog kérdésével az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke alapján (Csanádi kontra Magyarország, Németh kontra Magyarország és Aupek kontra Magyarország). Ez ugyanis kimondja, hogy „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és

pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

A jelentős időmúlás nyomatékát befolyásolja, hogy a már kifejtettek szerint az eljárás elhúzódása részben a vádlottaknak is felróható.

A büntetés kiszabása körében az ítélőtábla úgy találta, hogy a törvényszék által meghatározott joghátrány nem kellően átgondolt és nem felel meg a belső arányosság követelményének sem.

Amikor I.r. vádlottnál enyhítő szakasz alkalmazásával pénzbüntetést alkalmazott, az elsőfokú bíróság értékelés nélkül hagyta a cselekményben játszott vezető szerepét, visszaesői minőségét, a többszörös halmazatot, hogy cselekményeit szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére kapott halasztás, illetve további büntetőeljárás hatálya állt követte el.

Emiatt I.r. vádlottnál alaposnak találta a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést.

A másodfokú bíróság az enyhítő szakasz mellőzésével szabott ki vele szemben szabadságvesztést, amely mértékét - a rendkívüli időmúlást nagy nyomatékkal értékelve - a halmazati büntetésül egy évtől hét és fél évig terjedő keretben kiszabható büntetés törvényi minimumának megfelelő tartamban határozott meg.

Előélete, valamint az általa elkövetett cselekmények jellege miatt egyaránt méltatlanná vált a közügyekben való részvételre, ezért - a törvényi feltételek meglétében - mellékbüntetésül a főbüntetéshez igazodóan négy évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától. (1978. évi IV. törvény 53-55.§-ai)

A főbüntetésébe beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt és kizárta a vádlottat a feltételes szabadság kezdvezményéből. (1978. évi IV. törvény 99.§ (1) és (2) bekezdései, a 47.§ (4) bekezdés a/ pontja)

Ugyanakkor a védelmi perorvoslatok keretén belül II.r., III.r., IV.r. és VI.r. vádlottaknál a törvényszék által kiszabott büntetés, VII.r. vádlottat érintően az alkalmazott intézkedés enyhítésére látott lehetőséget.

Bár II.r. vádlott is meghatározó szerepet játszott a cselekményekben, az I.r. vádlottnál lényegesen idősebb életkora, valamint az elkövetéskori büntetlen előélete miatt, az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta bekövetkezett további időmúlásra is figyelemmel a vele szemben kiszabott börtönbüntetést a másodfokú bíróság túl súlyosnak találta, ezért egy évre mérsékelte a kiszabott börtönbüntetést - egyetértve annak felfüggesztésével és a próbaidő tartamával.

III.r. vádlottnál egyfelől aránytalanul hosszúnak ítélte a kiszabott szabadságvesztést, másfelől a visszaeső bűnelkövetőnél, a többszörös halmazat, az ellene azóta is folyamatban lévő büntetőeljárások miatt indokolatlannak találta a

büntetés végrehajtásának felfüggesztését. Ezért a vele szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát egy évre enyhítette ugyan, de egyben mellőzte a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére és a pártfogó felügyelet elrendelésére vonatkozó rendelkezéseket.

Ugyanakkor a visszaesést megalapozón túli büntetései, valamint az általa elkövetett cselekmények jellege miatt méltatlannak találta a közügyekben való részvételre, ezért - a törvényi feltételek fennállása mellett - mellékbüntetésül a főbüntetéshez igazodóan négy évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától. (1978. évi IV. törvény 53-55.§-ai)

Börtönbüntetéséből az 1978. évi IV. törvény 47.§ (2) bek. II. tétele értelmében háromnegyed rész kiállása után bocsátható feltételes szabadságra.

Társai büntetéséhez képest a vádbeli időben tizenhatodik életévét betöltött, büntetlen előéletű IV.r. vádlottnál, aki családtagjai révén sodródott bele a cselekmények elkövetésébe a törvényszék által kiszabott büntetés túl súlyos, ezért annak mértékét hat hónapra enyhítette.

A 2012. évi C. törvény - szemben az 1978. évi IV. törvény 111.§ (4) bekezdésével, amely kifejezetten úgy rendelkezik, hogy ha az elítélt a szabadságvesztés megkezdésekor 21. életévét betöltötte, vagy a végrehajtás alatt tölti be, a bíróság a felnőttkorúakra vonatkozó szabályok alkalmazásával határozza meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, - nem tartalmaz rendelkezést a fiatakorúak szabadságvesztési fokozatának utólagos meghatározásával kapcsolatban, amiről az 1979. évi 11. törvényerejű rendelet 14. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az eljárást az elsőfokú bíróság büntetés-végrehajtási bírójának hatáskörébe utalja.

A fentiekből adódóan az elsőfokú bíróság IV.r. vádlottnál tévesen határozott meg felnőttkorúra vonatkozó végrehajtási fokozatot, mivel a vele szemben alkalmazott 2012. évi C. törvény eltérő rendelkezése hiányában fiatakorúak büntetésvégrehajtási fokozatát kellett volna megjelölnie. Az ítélet tábla a 2012. évi C. törvény 110.§ (2) bekezdésének megfelelően a szabadságvesztést fiatakorúak fogházbüntetéseként szabta ki.

Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta bekövetkezett további időmúlásra is figyelemmel a próbaidő tartamát - a kötelező pártfogó felügyelet érintetlenül hagyásával - egy évre mérsékelte.

VI.r. vádlottnál nagyobb nyomattal kellett értékelni büntetlen előéletét, továbbá, hogy a cselekmény óta sem indult ellene büntető eljárás és három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, ezért börtönbüntetését a másodfokú bíróság nyolc hónapra csökkentette. Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta bekövetkezett további időmúlást is figyelembe véve a próbaidő tartamát a törvényi minimumra enyhítette.

VII.r. vádlott a vádbeli időben tizenhatodik életévét betöltötte, élettársa révén folyt bele a cselekmények elkövetésébe, amelyben csekélyebb szerepet játszott, a testi sértésben csupán pszichikai bűnsegélyt fejtett ki. Nemcsak a vádbeli időben volt

büntetlen, azóra sem indult ellene eljárás és egyedül neveli kiskorú gyermekét. Ezért esetében a másodfokú bíróság egyetértett az alkalmazott intézkedéssel, de annak próbaidejét egy évre leszállította. A próbaidő alatt a törvény kötelező rendelkezésének megfelelően pártfogó felügyelet alatt áll.

Az V.r. vádlottal szemben alkalmazott intézkedés arányban áll az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, sem eltúlzottan súlyosnak, sem eltúlzottan enyhének nem tekinthető. Megfelelően tükrözi a vádlott terhére és javára figyelembe vehető bűnösségi körülményeket, a próbára bocsátás próbaideje is megfelelő. A pártfogó felügyelettel kapcsolatos rendelkezés is törvényes.

A törvényszék helyesen járt el, amikor nem bírálta el érdemben a magánfél polgári jogi igényét.

A Be. 54. §-ának (2) bekezdésében foglaltak szerint a magánfél a terhelttel szemben azt a polgári jogi igényt érvényesítheti, amely a bűncselekmény folytán keletkezett.

A több évtizedes ítélkezési gyakorlat szerint a büntetőeljárásban polgári jogi igényként nem lehet érvényesíteni azt a követelést, amely nem közvetlenül a bűncselekmény folytán, hanem csak annak a következményeként keletkezett kár megtérítésére irányul. A sértett temetésének költségei nem közvetlenül a bűncselekmény folytán keletkeztek, ezért a büntetőeljárásban ennek az igénynek az érvényesítésére nincs lehetőség. (BJD 10 373, BH 1997/429/III.pont)

A törvény e rendelkezésének helyes értelmezéséből folyóan, a polgári jogi követelés megfizetésére kötelezésre az adott esetben azért nem kerülhet sor, mivel a sértettnek a bántalmazás következtében elszenvedett kárát a vádlottak által elkövetett bűncselekmény nem közvetlenül okozta, az csupán a bűncselekmény távolabbi következményeként keletkezett.

Mivel a sértettnek fogászati kezelésével, valamint a kezelésekre utazásával és gyermekei pszichológushoz vitelével kapcsolatban felmerült költsége nem tekinthető közvetlenül a bűncselekménnyel okozott kárnak, ezért a követett bírói gyakorlat szerint a büntető eljárásban nem érvényesíthető. (BH 1984/439.)

Tévedett azonban, amikor a magánfél polgári jogi igényének érvényesítése helyett a magánfelet utasította a törvény egyéb útjára. Ezt a másodfokú bíróság a Be. 335.§ (1) bekezdésének utolsó mondata szerint helyesbítette.

Az elsőfokú bíróság járulékos rendelkezései törvényesek.

Megfelel az anyagi jogi szabályoknak III.r. vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény 99.§ (1) és (2) bekezdése szerint, míg a büntetés végrehajtásának elrendelése esetére IV.r. vádlottnál a 2012. évi C. törvény 92.§ (1)-(3) bekezdéseiben írtak alapján az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása, akinél az elsőfokú bíróságnak a 2012. évi C. törvény 38.§ (2) bek. a/ pontján alapuló, a feltételes szabadságra bocsátásra a büntetés kétharmad részének letöltése után lehetőséget adó rendelkezése is törvényes.

I.r. vádlott előzetes letartóztatása azonban 2000. december hó 22. napjától ténylegesen 2001. március hó 22. napjáig tartott, így nála ezt az időtartamot kellett az 1978. évi IV. törvény 99.§ (1) és (2) bekezdései szerint a kiszabott szabadságvesztésre beszámítani. *(nyomozati iratok 278. oldala)*

Az elsőfokú bíróság az ügydöntő határozatának kihirdetéséig felmerült bűnügyi költség viseléséről a törvénynek megfelelően döntött.

Helyesen mentesítette az elsőfokú bíróság a bűnösnek kimondott vádlottakat az eljárás elhúzódása és a megismételt eljárási cselekmények folytán keletkezett bűnügyi költség egy részének viselése alól, ugyanakkor bűnügyi költség általuk megfizetendő hányada indokoltan merült fel és a bűncselekményhez képest aránytalannak sem tekinthető.

A fentiek szerint a másodfokú bíróság a törvényszék felülbírált ítéletét - a Be. 361. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen eljárva, a Be. 370. §-ra figyelemmel -I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottakat érintően a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban kirendelt védői közreműködés folytán felmerült bűnügyi költség megfizetésére III.r. és V.r. vádlottakat a Be. 381.§ (1) bekezdése szerint kötelezte, míg eredményes fellebbezésükre tekintettel a Be. 381.§ (2) bekezdése alapján II.r., IV.r., VI.r. és VII.r. vádlottakat mentesítette ennek viselése alól.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2014. november hó 26. napján

**Dr. Nehrer Péter s.k. a
tanács elnöke. Sebe
Mária s.k. előadó bíró.
Révész Tamásné s.k.
bíró**

A Budapest Környéki Törvényszék 2013. december hó 16. napján kihirdetett 15.Fk.109/2009/169. számú ítélete I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Fkf.147/2014/18. számú ítéletével írt változtatással 2014. évi november hó 25. napján jogerőre emelkedett és - a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével - végrehajtható.

**Dr. Nehrer Péter s.k. a
tanács elnöke**

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző